

Sygn. akt V KK 272/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 listopada 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Ryński (przewodniczący)

SSN Krzysztof Cesarz

SSN Jan Bogdan Rychlicki (sprawozdawca)

Protokolant Patrycja Kotlarska

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Roberta Tarsalewskiego,
w sprawie **E.D.**

skazanego z art. 270 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 14 listopada 2017 r.,

kasacji wniesionej przez Ministra Sprawiedliwości - Prokuratora Generalnego na
niekorzyść

od wyroku Sądu Rejonowego w S.

z dnia 21 grudnia 2016 r., sygn. akt II K (...),

**uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje do ponownego
rozpoznania Sądowi Rejonowemu w S..**

UZASADNIENIE

E.D. w toku prowadzonego postępowania przygotowawczego przyznał się do popełnienia czynu, który polegał na tym, że w dniu 24 kwietnia 2016 r. w K. w celu użycia za autentyczny dokonał przerobienia dowodu rejestracyjnego seria i nr (...) pojazdu marki A. o nr rej. (...), poprzez przerobienie daty wykonania okresowego

badania technicznego tego pojazdu z dnia 7 kwietnia 2014 r. na 7 września 2015 r. oraz daty ważności jego okresowego badania technicznego z dnia 7 kwietnia 2015 r., na 7 września 2016 r., tj. popełnienia czynu z art. 270 § 1 k.k.

E.D. wyjaśnił też, że chciałby poddać się dobrowolnie karze wnioskowanej przez prokuratora nadzorującego postępowanie przygotowawcze i orzeczenie kary grzywny w wysokości 100 stawek dziennych po 10 zł każda oraz przepadek dowodu rejestracyjnego nr (...) poprzez pozostawienie go w aktach (k.57-58).

W dniu 28 października 2016 r. prokurator Prokuratury Rejonowej w G., na podstawie art. 335 § 1 k.p.k., złożył do Sądu Rejonowego w Słubicach wniosek o wydanie wyroku skazującego wobec podejrzanego E.D. i wymierzenie mu za zarzucany mu występki z art. 270 § 1 k.k., kary grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych po 10 zł każda i na podstawie art. 44 § 1 k.k., orzeczenie przepadku dowodu rzeczowego w postaci przerobionego dowodu rejestracyjnego pojazdu poprzez pozostawienie go w aktach sprawy (k. 71-73).

Sąd Rejonowy w S., na posiedzeniu w dniu 21 grudnia 2016 r. na podstawie art. 343 § 6 k.p.k., uwzględnił wniosek prokuratora o skazanie E.D. bez przeprowadzenia rozprawy „albowiem okoliczności popełnienia przestępstwa nie budzą wątpliwości, a cele postępowania zostaną w ten sposób osiągnięte” i wyrokiem z dnia 21 grudnia 2016 r., sygn. akt II K (...), uznał go za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i na podstawie art. 270 § 1 k.k., wymierzył mu karę grzywny 80 stawek dziennych po 10 zł każda. Na podstawie art. 44 § 1 k.k. orzekł przepadek dowodu rzeczowego w postaci dowodu rejestracyjnego opisanego w wykazie dowodów rzeczowych na k. 64, poprzez pozostawienie go w aktach sprawy. Nadto obciążył go kosztami postępowania w sprawie.

W dniu 23 stycznia 2017 r. Prokurator Rejonowy w G. na podstawie art. 105 § 1 k.p.k. wniósł o sprostowanie oczywistej omyłki pisarskiej w powołanym wyżej wyroku „poprzez prawidłowe wskazanie w wymiarze kary grzywny orzeczonej wobec skazanego 100 stawek dziennych w miejsce 80 stawek dziennych”.

Postanowieniem Sądu Rejonowego w S. z dnia 6 lutego 2017 r. wniosku nie uwzględniono. Wydany w sprawie wobec E.D. wyrok Sądu Rejonowego w S. uprawomocnił się w dniu 29 grudnia 2016 r.

Kasację od tego wyroku na niekorzyść skazanego E.D. na podstawie art. 521 § 1 k.p.k., wniósł Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny. Zaskarżając orzeczenie w całości zarzucił „rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa karnego procesowego, a mianowicie art. 343 § 7 k.p.k. w zw. z art. 335 § 1 k.p.k., polegające na uwzględnieniu wniosku prokuratora o wydanie wobec E.D. wyroku skazującego bez przeprowadzenia rozprawy, który zawierał uzgodnioną uprzednio z oskarżonym, za przestępstwo z art. 270 § 1 k.k, propozycję orzeczenia kary grzywny i wydaniu, bez przeprowadzenia rozprawy, wyroku skazującego oraz orzeczenie kary grzywny w wymiarze 80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych, przy przyjęciu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych, podczas gdy z oskarżonym uzgodnione zostało wymierzenie mu kary grzywny w wymiarze 100 (stu) stawek dziennych, przy przyjęciu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych”.

Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w S.. W toku rozprawy kasacyjnej prokurator Prokuratury Krajowej poparł wniesioną kasację.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Kasacja okazała się oczywiście zasadna. Zgodnie z treścią art. 335 § 1 k.p.k., orzekający w sprawie sąd zobligowany jest do uwzględnienia wniosku złożonego przez prokuratora uzgodnionego z oskarżonym jako tzw. porozumienia procesowego. Sąd może również ten wniosek zmodyfikować, ale pod warunkiem uzyskania zgody na to obu stron tego porozumienia. Jeżeli jednak takiej zgody nie uzyska, powinien rozpoznać go na zasadach ogólnych, tj. w postępowaniu zwyczajnym na rozprawie. Nie ulega najmniejszej wątpliwości, że zaskarżony wyrok nie czyni zadość wymogom art. 335 § 1 k.p.k. i zapadł z rażącą obrazą przepisów prawa karnego procesowego mającą istotny wpływ na treść wyroku, a to art. 343 § 7 k.p.k. w zw. z art. 335 § 1 k.p.k. (art. 523 § 1 k.p.k., por. wyroki SN: z dnia 25 marca 2009 r., III KK 33/09, Lex nr 491165, z dnia 5 grudnia 2013 r., V KK 342/13, Lex nr 1402697, z dnia 30 marca 2015 r., II KK 75/15, Lex nr 1659231, z dnia 9 kwietnia 2015 r., IV KK 79/15, Lex nr 1681892, z dnia 10 czerwca 2015 r., V

KK 96/15, Lex nr 1744200, z dnia 17 czerwca 2015 r., V KK 177/15, Lex nr 1733692).

W podsumowaniu, należało uwzględnić kasację Ministra Sprawiedliwości – Prokuratora Generalnego i na podstawie art. 537 § 1 i 2 k.p.k., uchylić zaskarżony wyrok i przekazać sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w S. celem wydania prawidłowego orzeczenia.

as